

על התשובה

. א. אוורות התשובה

זה בפה אני נלחם מלחמה פנימית וריהם תזקה דוחפת אותו לדבר על דבר קשובה, וכל רעיון ריק בה הם מרובים. מהשובה היא חספה את חלקו יותר גדול בתורה ובתפקידים. עליה גינויים כל החקות האישיות והאבוריות, היא מצות ד' שהוא אחד קלה שבקלות שהרוי הרהור קשובה הוא בבר קשובה, ומצד אחד הרי היא קשה שבקשורה, שלא יאה עדרין אל הפעיל במלואה בעויכם ובחיבתך.

הנני מוצא את עצמי נושא להשכלה ולדבר טميد רק על אודותה. הרבה בטורה, בנבאים ובדברי חכמים על אודותה, ולדורנו עדין פרבריים סתוימים וצריים ברור. הספרות, המשוטטה בכל פניות שיש שם שירה וחיה, לא חדרה כלל לתוך אוצר החיים הנפלא הזה אוצר התשובה. באמת, לא התהילה כלל להתענן בת, לדעת את תוכנותיו וערבו, אסלו מצד הפנייה, שהוא מלגב לאין חカラ, וכל זהפר שלא נקפה אצבע עדין על דבר הצד הפצעה, ביזהו בפה שנגע לנצח חתמים החדשניים שלנו.

אנבי הנני גדף מעצמותי הפנימית לדבר על דבר קשובה, והנני נסלה עצמי ממחשבתי: הרاوي אנבי לדבר על דבר התשובה? בתבו על דבר קשובה גדולי הדרות שעברונו-הגביאים והחכמים סייר או. טהורם, חסידים היוקר גדולים, ואיך יוכל אנבי להתייאב בקהלם? אבל לא תוכל כל חלשה בעולם לפטרני מחייבי הפנימית: מארה אנבי לדבר על דבר קשובה, ודוקא בצד הספרותי והפצעה, להבנת שתכנן שלה בדורנו ולחגשה בחיים, בחי הפרט ובחי הפלל.

א. "וכל רעיון ריק בה הם מרוכזים"

"לחשוב ולדבר תמיד רק על אודתה"

"נדח מעצמותי הפנימית"

"לא תוכל כל חולשה לפטרני מתבייעתי הפנימית: מוכרכ אנבי לדבר על דבר התשובה"

התוכל להסביר ביטויים חריפים אלו של מרן הרב קוק זצ"ל, וכי לא עסק גם בדברים אחרים? מדוע הדחף והכרה הוא כה גדול?

מהלך כל היש הוא בניו על יסוד התחשובה, התניות מתקלות בثور ורידת מלא להיות לעולמיות, שהוא כמו השפה ו"מיקה" נוראה,
אשר ביל הירידות שבעולם, מדקה לדרגת מרבי בשרון וכגון לפעוט
בשרון וכגון, לא ישו לה. וביל זה בעשה על פי המשקל העליון של
שיפית האדק, המשערת את משפט התניות בטרם ביל יציר גברא,
ויש בחסד עליון של "עלם חסד ובקה"¹⁹ משים מדת האנושה ומדין
של רוח אללים המרחת על פניו הרים. אמנם ירידת זו הלא יסוד
העליה העלונה גנו בה,

אורות התחשובה קוק, אברהם יצחק בן שלמה זלמן. מהן עמדו בז'הוד בפאעי תכונת איזה ...וכמה

א.

מעמקים באה התחשובה, מעמק גדול זה שאן הנפש היהדות האשת
לגבו חטיבה בסגנון עצמה, אלא המשך מתנדלה ההורמת הכללית.
הרצון של התחשובה נגע ברצון עולמי, במקורו עליון, ובינו שגורם
הכבד של שטף החיים הרצוניים פונה להיטיב, מיד נחלים רבים
שוטפים בכל מלאה היש לנלווה אה הטוב, ולהיטיב בכלל, "גדולה התחשובה,
שምביה רסואה לעולם, וזה שעה חשובה מוחלין לו ולעלם כלו".²⁰
באזור הגדל, שאלש החים העצמיים שוטף שם, מתקלה האחדות
של כל היש במקורו, וברוח-החיים המרחת של התחשובה, מתחדש
הכל לטובה עליונה, מאירה ומצחצת.

התחשובה באה משאיפה למציאות בלה להיות יותר טובה ומצוcta
יותר חסינה ומעלה ממה שהיה. בתוכה חוץ זה חבי לחדיחים של
התגברות על המדיה המגבלה של ההורה ועל חלשותה. והתחשובה
הפרטית, של האדם היחיד, וקל וחרר של האבור, שואבת היא את
בכח מקור חיים זה, שהוא פועלquam בعرو פעללה בלתי פסקת.

אורות התחשובה קוק, אברהם יצחק בן שלמה זלמן הכהן עמוד מס 40 הווופס עיי תכונת איזה החכמה